

Kedves gyászoló család!
Tisztelt búcsúzó gyülekezet!
Drága Barátom, Pali !

Mérhetetlenül bánatos szívvel, lélekben megrendülve állok itt ravatalodnál mindazokkal együtt, akik tiszteltek, becsültek és szerettek Téged. Látod, milyen sokan gyűltünk össze, hogy utolsó utadon elkísérjünk?

Végső búcsút venni szeretteinktől mindig nehéz, hát még egy olyan embertől, akit közel negyedszázadon át barátomnak mondhattam. Ilyenkor felötlik az emberben száz és száz közös emlék, számos meghitt pillanat, együtt átélt élmény.

Amikor két hete halálhíredet vettem – a feltörő fájdalom mellett – azonnal egy kép ugrott be, amely azóta nap, mint nap előjön. 2011-ben a Nagyszebenhez közeli ősi, kerci monostor előtt ültünk – várva, hogy kijöjjenek az apátságából – egy padon. Mindkettőnket mélyen megérintett a ciszterci kolostorból áradó különleges hangulat. Talán éppen ez adta, hogy elkezdtünk az életről és a haláról beszélgetni. Derülatoan és jókedvűen elmesélted, hogy felmenőid között

szinte mindenki magas kort ért meg, édesapád közel száz évet. Így neked is okod és jó esélyed van rá, hogy sokáig élj. Még szerencse mondtam félig viccesen, hiszen ahány terved van – s egy-kettő velem közösen – azok évtizedekre adnak feladatot. Ebben is maradtunk...

Kedves Pali!

Most pedig itt álunk a gödi sírkertben, s elgondolkozhatunk, hogy 81 év esztendő sok-e vagy kevés a földi pályán? Hiszem, hogy bár lehetett volna több – ha nem jön orvul a semmiből váratlan betegséged – mégis teljes életet éltél. Legközvetlenebb hozzátartozóid, családod és minden barátod büszke lehet életpályádra. Hallgatód által tisztelt és kedvelt egyetemi tanárként szereztél magadnak megbecsülést, szakmádban pedig a legkiválóbbak közt tartottak számon. Nevedet mindenhol tisztelettel emelgették. A hosszú és sikeres egyetemi katedrán töltött évek után egy teljesen másik területen is kiteljesedtél. A sport, az olimpizmus világában pár év alatt igazi szaktekintély lettél, akinek szavára mindenki adott. Pontos voltál, szisztematikusan mindennek utánajáró és elkötelezett.

Barátságunk is innen ered, hiszen egykori vetélkedős ellenfelekből hasonlóan gondolkodó amatőr sportkutatók, - sőt te sporttörténész! – lettünk. Boldoggá tesz az is, hogy első sportkönyvedet – már 60. születésnapod után - én adhattam ki. A számos közös utazás – Felvidékre, Délvidékre, Erdélybe – során volt idő megismerni téged. Megjártuk többször is a Kárpát-hazát, új barátságokat kötöttünk és rengeteget tanultunk. is. Számos alkalommal

tapasztaltuk meg, hogy a sporton túl mennyi minden más is érdekel, így például a magyarság sorsa. Nem véletlen, hogy az elmúlt napokban Gyergyószentmiklósról, Csíkszeredából, Sepsiszentgyörgyről, Korondról, Szabadkáról, Zentáról, Magyarakanizsáról, Topolyáról, Tornyosról – folyamatosan érkeztek halálhíredet hallva – A megrendült részvétnyilvánítások. Gyászol téged a szombathelyi Halmay-s család, a csanádisek, akinek valódi szellemi és lelki vezetője voltál, s az olimpiabarátok Tiszavasváirtól Pölöskefőig szerte az országban.

Egy bölcs és egy igen figyelemre méltó emberi felismerés szerint: „**Az életet nem években, hanem megvalósításokban mérjük. Életünket nem a hossza, hanem a tartalma, a gyümölcse teszi értékessé. Az, aki nem ismeri fel az élet értelmét, a létezés célját, az alkotás örömét földi élete bármilyen hosszú is legyen, örökkévaló értékekben, maradandó tartalommal keveset mondhat magáénak. S az is igaz, hogy a szép, tartalmas, alkotásokban gazdag, Istenben bízó élet a legjobb felkészülés a halálra. A halált kegyetlennek tartjuk, de a legnagyobb ösztönzőnk arra, hogy maradandót alkossunk, hogy ne tűnjünk el úgymond nyomtalanul.**

Drága Pali!

Annyi bizonyos, hogy Te nem tűnsz el nyomtalanul! S itt nem csupán a magad mögött hagyott, tiszteletre méltó szakmai és sporttörténeti munkásságodra, írásaidra, könyveidre, előadásaidra gondolok. Hanem – a talán még ezeknél is fontosabb – emberi értékeidre. A munka iránti alázatára, a másokra való odafigyelésre, az adott szó megtartására.

Lehet, hogy sokaknak ódívatúak e tulajdonságok, de én hiszem, hogy csak az olyan nagyszerű emberek viszik előrébb a világ dolgait, mint Te is voltál!

Már most nagyon hiányzol. Legjobban persze szerető családodnak, de mellettük még nagyon-nagyon sokaknak. Hiányozni fognak okos meglátásaid, szakmai morgolódásaid, és egész derűs lényed. Akit ilyen sokan szerettek – szeretnek, az csak jó ember lehet. Ennél pedig szerintem – nincs egyszerűbb, de annál nagyobb elismerés a halandó embernek földi pályája végén.

Most a végső búcsú pillanataiban, fájdalommal szívünkben, elengedünk utolsó utadon égi pályádra. Megköszönve a megköszönhetetlent, az Úr vigyázó tekintetét kérjük Rád Arany János szavaival:

Midőn a roncsolt anyagon
Diadalmas lelked megállt;
S megnézve bátran a halált,
Hittel, reménnyel gazdagon
Indult nem földi útakon,
Egy volt közös, szent vigaszunk
A LÉLEK ÉL: találkozunk!

Kedves Pali! Drága barátunk!

Legyen neked könnyű a föld! ISTEN VELED, ISTEN VELED!